

Posudek vedoucího diplomové práce

Vedoucí diplomové práce: doc. Ak. mal. Jiří Kornatovský

Oponent diplomové práce: PhDr. Věra Uhl Skřivanová, PhD.

Autor diplomové práce: MARTINA LETOCHOVÁ

Obor: Učitelství všeobecně vzdělávacích předmětů pro základní školy a střední školy

Název práce: PROSTOR

Martina Letochová téma genia loci dvou měst pro ni osudových, Karviné a Prahy, nahlíží v kontextu urbanizmu a především osobního prostoru s duchovním rozměrem jako místa pro život. Diplomantka charakterizuje rodné město Karvinou procesem totální proměny a propadu – jakési sociální pustiny – s prázdnotou bláhového snu. (str. 99) Prahu, ke které nemá tak hluboký a zažitý vztah jako ke Karviné, odkazuje spíše do oblasti tajemného koloritu.

V celé teoretické části vymezuje pojmy a definuje je komplexem úvah a zamyšlení, která mají výraznou informativní hodnotu a významovou kvalitu. Diplomovou práci staví na několika základních pilířích. Chápání genia loci jako Identity, struktury a významu (K. Lynch). Zejména podtrhuje Ch. N. Schulzův existenciální prostor, psychologii, charakter, orientaci a identifikaci. (str. 30) Připomíná jeho tendence kontrastní (vztah krajiny a sídla), horizontální (země – nebe) a vertikální (vnitřek a vnějšek). (str. 34) Zde postrádám část věnovanou středověkému zakládání měst s propočty energií a důrazem na centrum města, kde se nachází kostel. Ale to je jen drobná výtka v jinak přehledné a důsledné konstrukci celé diplomové práce.

Vrcholem celé práce je výtvarná část, v níž kresby Martiny Letochové, jako interpretace hlubokých osobních prožitků, mají svoji stylovou zřetelnost, opírající se o dokonalost formálního gesta a plnost prožitku směřujícího k celistvosti, v níž se spojuje manýristické pojetí a zároveň horoucí gesto spontánnosti. V jejich kresbách se tak snoubí rozporuplnost emocionálního zážitku ve vztahu ke kreaci dramatu a expresi spojené do vizuálně harmonického a propracovaného celku, který působí svým rukopisem zcela autenticky a originálně. V určitých chvílích má divák dojem, jakoby se ocitl uprostřed metamorfujících konkrétností – tvarů, které se vteřinově mění ve sférické a křehké bytosti, jež jsou ale zároveň plné napětí a elegance zároveň. Tento zážitek z tvorby M. Letochové je umocněn její prací s objektem, v němž je intelektuální záměr zhodnocen dojetím a intimitou doteku.

Záměr reflexe prostředí výtvarnou formou je zde naprosto legitimním znakem spojení inteligence a citu. Význam zde prolнул s estetickou kvalitou, která podtrhuje naléhavost znaku jako signálu pro emoci. V jejich kresbách je tak zároveň přítomná cesta ke spiritualitě a především čistotě zážitku.

Za uvolněným rukopisem a pocitem volnosti je stále přítomná potřeba jednoty – lze říci jednoty vnitřní i vnější. A získaný potenciál z tvůrčího úsilí má nakročeno k monumentalitě něčeho prostého, jednoduchého a přirozeného. Osamělost autorčiny nabyté zkušenosti má schopnost oslovit a zaujmout způsobem, který se vymyká běžně chápané školní práci. Svou kvalitou stojí mimo ni a je plně přítomna v expresi a výrazu. Osvobozená od didaktického kontextu. Přesto diplomantka jednoznačně splňuje i tento požadavek a uvádí celou diplomovou práci v komplexní a vyvážený celek.

V Praze 14. 12. 2015

Jiří Kornatovský